

Корупційні правопорушення в органах внутрішніх справ України

Суспільна небезпека правопорушень, пов'язаних з корупцією (корупційних правопорушень), їх поширеність в органах державної влади і місцевого самоврядування викликають недовіру та зневагу суспільства до владних інститутів, зумовлюють необхідність запобігання будь-яким проявам корупційного спрямування.

Що стосується корупційних проявів в органах внутрішніх справ, до вони складають додаткову суспільну небезпеку, оскільки дискредитують не тільки довіру суспільства до владних інституцій, але й ідею боротьби із злочинністю та невідворотність покарання за скоєні кримінальні правопорушення.

Враховуючи наявні воєнні дії на території України, слід вважати будь-які прояви корупції у сфері державного управління, у правоохоронних органах тощо, такою протиправною діяльністю, яка загрожує територіальній цілісності та незалежності України, сприяє ворогу у веденні воєнних дій проти України, направлена проти народу України і його існуванню як української нації.

У цій збірці будуть розглянуті корупційні ризики в органах внутрішніх справ України, основні види корупційних проявів у сфері внутрішніх справ, практична діяльність щодо запобігання корупції у вказаних органах, а також актуальна судова практика із зазначених питань.

КОРУПЦІЙНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ В ОРГАНАХ ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

-
- КОРУПЦІЙНІ РИЗИКИ
В ОРГАНАХ МВС УКРАЇНИ**
 - КОРУПЦІЙНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ
В ОРГАНАХ МВС УКРАЇНИ**
 - ЗАПОБІГАННЯ ПРОЯВАМ КОРУПЦІЇ
В ОРГАНАХ МВС УКРАЇНИ**
 - АКТУАЛЬНА СУДОВА ПРАКТИКА**
-

За загальною редакцією
доктора юридичних наук, професора
заслуженого юриста України
Копотуна Ігоря Миколайовича

Укладачі:

Ануфрієв М. І., Бандурка О. М., Бесчастний В. М., Бортняк В. А., Вітвіцький С. С., Гудима В. В., Дрозд В. Г., Дрозд О. Ю., Журавльов Д. В., Іншин М. І., Козяр Р. Я., Копотун І. М., Курилюк Ю. Б., Мартин О. В., Микитюк М. А., Могілевський Л. В., Назимко Є. С., Петков В. П., Петков С. В., Скриньковський Р. М., Скулейко А. В., Соболев Є. Ю., Чубенко А. Г., Юнін О. С., Яромій І. В.

К 69 Корупційні правопорушення в органах внутрішніх справ України: корупційні ризики в органах МВС України; корупційні правопорушення в органах МВС України; запобігання проявам корупції в органах МВС України; актуальна судова практика. / За загред Копотуна І. М. — Київ. ВД «Професіонал», 2024. — 458 с.

ISBN 978-611-01-3395-1

Суспільна небезпека правопорушень, пов'язаних з корупцією (корупційних правопорушень), їх поширеність в органах державної влади і місцевого самоврядування викликають недовіру та зневагу суспільства до владних інститутів, зумовлюють необхідність запобігання будь-яким проявам корупційного спрямування.

Що стосується корупційних проявів в органах внутрішніх справ, до вони складають додаткову суспільну небезпеку, оскільки дискредитують не тільки довіру суспільства до владних інституцій, але й ідею боротьби із злочинністю та невідворотність покарання за скоєні кримінальні правопорушення.

Враховуючи наявні воєнні дії на території України, слід вважати будь-які прояви корупції у сфері державного управління, у правоохоронних органах тощо, такою протиправною діяльністю, яка загрожує територіальній цілісності та незалежності України, сприяє ворогу у веденні воєнних дій проти України, направлена проти народу України і його існуванню як української нації.

У цій збірці будуть розглянуті корупційні ризики в органах внутрішніх справ України, основні види корупційних проявів у сфері внутрішніх справ, практична діяльність щодо запобігання корупції у вказаних органах, а також актуальна судова практика із зазначених питань.

ВСТУП

Відповідно до ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Зазначені приписи Основного Закону поширюються на всіх без винятку службових осіб, незалежно від того, чи є вони представниками законодавчої, виконавчої або судової влади, виконують свої службові обов'язки у державному апараті, в органах місцевого самоврядування або на окремих підприємствах, в установах та організаціях.

При цьому не має значення службове становище особи (звання, ранг, чин, кваліфікаційний клас), відомча чи галузева належність органу, сфера його діяльності, характер та обсяг повноважень або форма власності, на підставі якої створені та функціонують підприємства, установи і організації. Виконання службовими особами своїх службових обов'язків на підставі, в межах і в порядку, передбачених Конституцією, законами та іншими нормативними актами, забезпечує нормальну діяльність державного апарату, а також апарату управління підприємств, установ і організацій.

Певні види кримінальних правопорушень (а також адміністративних правопорушень) можна віднести до так званих загальних видів корупційних правопорушень, оскільки кожне з них посягає на суспільні відносини, що забезпечують нормальну службову діяльність в окремих ланках державного апарату, а також апарату управління окремих підприємств, установ та організацій незалежно від їх галузевої та відомчої належності, сфери діяльності, обсягу повноважень чи форми власності, зокрема й органах внутрішніх справ України.

Специфічною ознакою корупційних проявів в органах внутрішніх справ України є те, що вони вчиняються як би зсередини системи органів внутрішніх справ тими особами, які наділені повноваженнями щодо виявлення, відвернення, припинення та розкриття злочинів, однак використовує ці повноваження у своїх корисливих інтересах. Слід наголосити, що на органи внутрішніх справ покладені обов'язки проводити профілактичні та оперативно-розшукові заходи, приймати і реєструвати заяви та повідомлення про

правопорушення, своєчасно приймати за ними відповідні рішення, здійснювати досудову підготовку матеріалів за протокольною формою, провадити дізнання, виконувати кримінальні покарання та адміністративні стягнення тощо.

Отже, суспільна небезпека правопорушень, пов'язаних з корупцією (корупційних правопорушень), їх поширеність в органах державної влади і місцевого самоврядування викликають недовіру та зневагу суспільства до владних інститутів, зумовлюють необхідність запобігання будь-яким проявам корупційного спрямування.

Що стосується корупційних проявів в органах внутрішніх справ, до вони складають додаткову суспільну небезпеку, оскільки дискредитують не тільки довіру суспільства до владних інституцій, але й ідею боротьби із злочинністю та невідворотність покарання за скоєні кримінальні правопорушення.

Враховуючи наявні воєнні дії на території України, слід вважати будь-які прояви корупції у сфері державного управління, у правоохоронних органах тощо, такою протиправною діяльністю, яка загрожує територіальній цілісності та незалежності України, сприяє ворогу у веденні воєнних дій проти України, направлена проти народу України і його існуванню як української нації.

У цій збірці будуть розглянуті корупційні ризики в органах внутрішніх справ України, основні види корупційних проявів у сфері внутрішніх справ, практична діяльність щодо запобігання корупції у вказаних органах, а також актуальна судова практика із зазначених питань.

ОСНОВНІ КОРУПЦІЙНІ РИЗИКИ В ОРГАНАХ ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

Одним із основних напрямів у сфері запобігання корупції є виявлення корупційних ризиків, які можуть виникнути в діяльності органів державної влади, а також усунення умов та причин виникнення цих ризиків.

Корупційні ризики – це сукупність умов та факторів, що закладені у системі державного управління та які визначають можливість виникнення корупційної поведінки і створюють небезпеку настання негативних наслідків для життєво важливих інтересів особистості, суспільства, держави.

Що стосується практичної наявності корупційних ризиків в органах внутрішніх справ, то перш за все необхідно розуміти, що служба в правоохоронній сфері сама по собі вже є особливим владним інститутом, який здійснює функції державного управління з підготовки, прийняття та виконання управлінських рішень, за допомогою яких відбувається реалізація державної політики з протидії злочинності, охорони прав, свобод і законних інтересів осіб, підтримання публічного порядку та громадської безпеки. **Специфіка цієї служби створює можливості для існування суперечливих інтересів:**

- особи чи групи осіб;
- суспільства та самої держави.

При цьому зіткнення таких інтересів в управлінському процесі спричиняє (або може спричинити) виникнення різноманітних конфліктних ситуацій, а також може призвести і до вчинення корупційних правопорушень.

У доктринальному сенсі **оціночними факторами** корупційних ризиків, які проявляються у структурі регулювання економічних відносин відповідними інститутами адміністративного і кримінального законодавства, є **такі:**

- відсутність, нерозвиненість і недосконалість антикорупційного законодавства;

- економічна криза і політична нестабільність та майнове розшарування населення;

- розпорошення повноважень суб'єктів системи контролю, відсутність єдиного органу державного контролю;

неконтрольоване щорічне зростання кількості організацій різних форм власності і країн походження;

слабкість правоохоронної і податкової систем та їх неспроможність ефективно протидіяти правопорушенням у сфері економіки та корупції;

невисокий престиж державної служби і низький рівень матеріального забезпечення посадових осіб правоохоронних органів, особливо нижчої і середньої ланок, у зв'язку з чим зростає соціально- службова апатія і неможливість досягти успіху у житті публічними способами;

відсутність системного підходу у боротьбі зі злочинністю у сфері економіки і корупції, підміна його епізодичними кампаніями, що свідчить про неготовність влади реально боротися з цим явищем, у зв'язку з чим виникає безкарність корупціонерів і казнокрадів на всіх рівнях, насамперед чиновників керівного складу центральних та органів місцевого значення;

відсутність правових норм, які були б безпосередньо спрямовані на зниження рівня правопорушень у сфері економіки та корупції.

Різноманітні дослідження щодо корупційних ризиків у діяльності правоохоронних органів, до яких відносяться органи внутрішніх справ, Національна поліція України тощо, показали таку **тенденцію** – основними корупційними ризиками в ситуації контакту правоохоронних органів з населенням є **прояви певних моделей поведінки** з боку суб'єктів вказаних контактів, **a same**:

орієнтація на використання корупційних моделей поведінки з боку населення;

наявність корупційних вимог з боку правоохоронців;

активність посередників, що беруть участь у вирішенні певних проблем та орієнтуються на корупційну поведінку (наприклад, адвокатів, державних службовців, представників влади).

Якщо брати корупційні ризики у сфері управління загалом, то за загальним правилом вказані ризики **за своєю поширеністю** можна класифікувати таким чином:

- 1) недоброчесність державних службовців;
- 2) виникнення конфлікту інтересів;
- 3) безконтрольність з боку керівництва;
- 4) наявність дискреційних повноважень.

Така конфігурація поширеності корупційних ризиків буде характерною й для правоохоронних органів, органів внутрішніх справ тощо.

Якщо зважати на **фактори виникнення** корупційних ризиків, то прийняте їх поділяти на зовнішні та внутрішні ризики. При цьому **зовнішні ризики** обумовлюються доволі різними чинниками (правові, політичні, економічні, соціальні тощо), проте вони усі пов'язані із **загальними недоліками функціонування системи правоохоронних органів**, зокрема органів внутрішніх справ. У свою чергу **внутрішні ризики** – це такі ризики, що безпосередньо пов'язані з діяльністю правоохоронного органу, в нашому випадку органів МВС України, **а саме:**

- неформальний характер відносин службовців;
- безконтрольність підлеглих з боку керівництва;
- використання працівниками вказаних органів дуже широкого кола дискреційних повноважень при прийнятті рішень та вчиненні управлінського дій тощо.

Характер взаємодії між суб'єктами корупційних відносин можуть у правоохоронних органах в цілому (і органах МВС зокрема) характеризуватися **різними напрямками** цієї взаємодії:

- децентралізовані;
- централізовані «знизу догори»
- централізовані «згори до низу».

При цьому слід мати на увазі таке – **при децентралізованій корупції** кожен суб'єкт діє на власний розсуд та за власною ініціативою, а відносини носять хаотичний характер, іноді випадковий (неплановий) характер. Навпаки, при **централізованій корупції** така взаємодія суб'єктів корупційних відносин носить **пряму підпорядкованість і навіть плановість**.

Наявність **дискреційних повноважень** (сукупність прав та обов'язків державних органів, що надають можливість на власний розсуд визначити повністю або частково вид і зміст управлінського рішення, яке приймається, або можливість вибору на власний розсуд одного з декількох варіантів управлінських рішень) складають **окрему можливість утворення ризиків корупційних проявів та реальної можливості скоєння корупційного правопорушення**.

Тобто, наявність у правоохоронного органу можливості діяти на власний розсуд потенційно **створює умови для вчинення корупційних правопорушень**. особливо це стосується органів МВС, які зазвичай дуже близько працюють із суб'єктами, що є потенційними замовниками або споживачами корупційних проявів.

Самі дискреційні повноваження мають такі ознаки:

дозволяють органу на власний розсуд оцінювати юридичний факт (фактичний склад), внаслідок чого можуть виникати, змінюватись або припинятись правовідносини;

дозволяють на власний розсуд обирати одну із декількох форм реагування на даний юридичний факт;

надають можливість органу на власний розсуд вибирати міру публічно-правового впливу щодо фізичних та юридичних осіб, його вид, розмір, спосіб реалізації;

дозволяють органу обрати форму реалізації своїх повноважень – видання нормативного або індивідуально-правового акта, вчинення (утримання від вчинення) адміністративної дії;

наділяють орган правом повністю або частково визначати порядок здійснення юридично значущих дій, у тому числі строк та послідовність їх здійснення;

надають можливість органу на власний розсуд визначати спосіб виконання управлінського рішення, у тому числі передавати виконання прийнятого рішення підлеглим особам, іншим державним органам тощо встановлювати строки і процедуру виконання. Усунення такого ризику, як правило, потребує удосконалення нормативно-правової бази, яка врегульовує діяльність відповідних посадових осіб.

Що стосується **форм корупційних дій в органах МВС**, то слід зважати, що це доволі вузький тип скоєння корупційних правопорушень, зокрема:

хабарництво;

зловживання службовим становищем;

незаконна участь у підприємницькій діяльності.

Навряд пропонувану схему можна вважати досконалою, проте це дозволяє окреслити основні небезпеки у сфері корупційного впливу на діяльність органів внутрішніх справ країни. Тобто є потенціал для проведення подальших необхідних досліджень, здійснення їх оцінки та аналізу з метою нейтралізації корупційних впливів на правоохоронні органи, подальшого удосконалення антикорупційного законодавства, а також створення та імплементації відповідної антикорупційної стратегії, у МВС України тощо.

ЗАПОБІГАННЯ ПРОЯВАМ КОРУПЦІЇ В ОРГАНАХ МВС УКРАЇНИ

У системі Міністерства внутрішніх справ України створений спеціальний підрозділ, на який покладаються функції запобігання проявам корупції у системі внутрішніх справ – **Управління запобігання корупції**. До завдань Управління відносяться:

1) розроблення, організація та контроль за проведенням заходів із запобігання корупційним правопорушенням та правопорушенням, пов'язаним з корупцією, в апараті МВС, ГСЦ, закладах, установах і на підприємствах, що належать до сфери управління МВС;

2) організація роботи з оцінки корупційних ризиків у діяльності МВС, підготовки заходів щодо їх усунення, унесення Міністру відповідних пропозицій;

3) надання методичної та консультативної допомоги з питань додержання законодавства щодо запобігання корупції працівникам апарату МВС, ГСЦ, закладів, установ і підприємств, що належать до сфери управління МВС, НГУ та ЦОВВ;

4) здійснення заходів з виявлення конфлікту інтересів, сприяння його врегулюванню, інформування Міністра та Національного агентства з питань запобігання корупції (далі – Національне агентство) про виявлення конфлікту інтересів та заходи, ужиті для його врегулювання;

5) перевірка факту подання суб'єктами декларування апарату МВС декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування та повідомлення Національного агентства про випадки неподання чи несвоєчасного подання таких декларацій у визначеному відповідно до Закону України «Про запобігання корупції» порядку;

6) здійснення контролю за додержанням антикорупційного законодавства, у тому числі розгляд повідомлень про порушення вимог Закону України «Про запобігання корупції», в апараті МВС, ГСЦ, закладах, установах і на підприємствах, що належать до сфери управління МВС, а також за дорученням Міністра – у НГУ та ЦОВВ;

7) забезпечення захисту працівників, які повідомили про порушення вимог Закону України «Про запобігання корупції», від застосування негативних заходів впливу з боку керівника або роботодавця відповідно до законодавства щодо захисту викривачів;

8) інформування Міністра, Національного агентства, інших спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції про факти порушення законодавства у сфері запобігання і протидії корупції;

9) проведення перевірки достовірності відомостей, що подаються посадовими і службовими особами органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також особами, які претендують на зайняття відповідних посад, щодо застосування заборон, передбачених частинами третьою і четвертою статті 1 Закону України «Про очищення влади»;

10) забезпечення організації проведення спеціальних перевірок стосовно осіб, які претендують на зайняття посад, які передбачають зайняття відповідального або особливо відповідального становища, а також посад з підвищеним корупційним ризиком, перелік яких затверджується Національним агентством, в апараті МВС, ГСЦ, закладах, установах і на підприємствах, що належать до сфери управління МВС, у разі якщо призначення на такі посади здійснюється МВС.

У відповідності до Постанови КМУ від 4 березня 2023 р. № 220 було затверджено Державну антикорупційну програму на 2023-2025 роки. На підставі цієї Програми кожне міністерство або відомство у системі КМУ розробляє власні антикорупційні програми.

Відповідно МВС України має власну антикорупційну програму на вказаний період. Це ж стосується інших структур і органів, які входять до сфери управління МВС.

Окрім того у МВС України існує система нормативних та розпорядчих нормативних актів щодо запобігання проявам корупції. У поточному часовому періоді цей блок нормативних актів виглядає наступним чином:

Наказ МВС від 28.08.2024 № 591 «Про організацію внутрішніх навчань з питань запобігання корупції в МВС»;

Правила етичної та добросесної поведінки працівників МВС;

Наказ від 29.02.2024 № 134 «Про затвердження Змін до Антикорупційної програми Міністерства внутрішніх справ України на 2023 – 2025 роки»;

Наказ від 05.12.2023 № 993 «Про внесення змін до Складу робочої групи з оцінювання корупційних ризиків у Міністерстві внутрішніх справ України»;

Доручення Міністра внутрішніх справ України від 15 листопада 2023 року № 165/18 від «Про оцінювання корупційних ризиків»;

Наказ від 12.04.2023 № 307 «Про затвердження Змін до Антикорупційної програми Міністерства внутрішніх справ України на 2023 – 2025 роки»;

Наказ від 28.02.2023 № 136 «Про затвердження Антикорупційної програми Міністерства внутрішніх справ України на 2023 – 2025 роки»;

Наказ від 22.11.2022 № 764 «Про утворення робочої групи з оцінювання корупційних ризиків у Міністерстві внутрішніх справ України»;

Доручення щодо оцінки корупційних ризиків та підготовки антикорупційних програм у системі МВС на 2023 – 2025 роки;

Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 10.05.2022 № 281 «Про внесення змін до Антикорупційної програми Міністерства внутрішніх справ України на 2020-2022 роки»;

Оновлений склад комісії з оцінки корупційних ризиків та моніторингу виконання антикорупційної програми МВС від 17.12.2021;

Наказ від 09.12.2021 № 921 Про затвердження Положення про впровадження в МВС України, ГСЦ МВС, закладах, установах і на підприємствах, що належать до сфери управління МВС, механізмів заохочення викривачів та формування культури повідомлення про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону України «Про запобігання корупції».

Одним із основних превентивних заходів запобігання проявам корупції у системі МВС України є постійне **оцінювання корупційних ризиків**. Поточна робота у вказаному напрямку здійснюється Управлінням МВС із запобігання корупції згідно із Дорученням щодо оцінки корупційних ризиків та підготовки антикорупційних програм у системі МВС на 2023 – 2025 роки, а також Методології управління корупційними ризиками, затвердженою наказом Національного агентства з питань запобігання корупції від 28 грудня 2021 року № 830/21.

З метою встановлення ймовірності вчинення корупційних та пов'язаних з корупцією правопорушень працівниками МВС, встановлення причин, умов та наслідків можливого вчинення таких

правопорушень відповідно до доручення Міністра внутрішніх справ України від 15 листопада 2023 року № 165/18 «Про оцінювання корупційних ризиків у системі МВС» протягом грудня 2023 року – січня 2024 року було проведено оцінювання корупційних ризиків у МВС у форматі самооцінювання.

У межах підготовки до оцінювання корупційних ризиків:

1) оновлено склад робочої групи з оцінювання корупційних ризиків у Міністерстві внутрішніх справ України (наказ МВС від 05.12.2023 № 993);

2) 06 грудня 2023 року проведено у режимі відеоконференції із залученням представника Національного агентства з питань запобігання корупції вступний тренінг для членів робочої групи з оцінювання корупційних ризиків у МВС;

3) затверджено План оцінювання корупційних ризиків у Міністерстві внутрішніх справ України.

З метою дослідження середовища МВС та визначення уразливих до корупції функцій та процесів робочою групою проаналізовано такі джерела інформації:

1) результати оцінювання корупційних ризиків за попередній період, заходів впливу на них, оцінки ефективності їх виконання;

2) результати анонімного опитування (анкетування) зовнішніх та внутрішніх заінтересованих сторін;

3) плани, програми розвитку, інші програмні документи МВС;

4) результати аудитів, перевірок, проведених щодо інших організацій, які виконують подібні МВС функції або реалізують подібні процеси, узагальнено та задокументовано зібрану інформацію про можливі факти вчинення корупційних і пов'язаних з корупцією правопорушень, функції та процеси, з якими такі факти пов'язані;

5) матеріали звернень та скарг щодо діяльності МВС, його окремих працівників, узагальнення та документування інформації про можливі факти вчинення корупційних, пов'язаних з корупцією правопорушень, функції та процеси, з якими такі факти пов'язані, частоту надходження скарг;

6) матеріали дисциплінарних проваджень, службових розслідувань; рішення суду у справах про притягнення до адміністративної, кримінальної відповідальності за вчинення корупційних та пов'язаних з корупцією правопорушень; рішення

суду у кримінальних, адміністративних, господарських справах, учасниками яких були інші організації, які виконують подібні функції або реалізують подібні процеси, та їх працівники;

7) відомості, які містяться у відкритих інформаційних системах, реєстрах і базах даних, у тому числі в Єдиному державному реєстрі осіб, про учинені корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, працівниками МВС та працівниками інших організацій, які виконують подібні функції або реалізують подібні процеси;

8) аналітичні матеріали Національного агентства з питань запобігання корупції щодо аналізу корупційних ризиків, а також аналітичні матеріали інших державних, міжнародних, громадських інституцій з питань запобігання та протидії корупції та інших питань, які пов'язані з діяльністю МВС;

9) проаналізовано відомості, оприлюднені в засобах масової інформації, соціальних мережах, інших відкритих джерелах інформації, про можливі факти вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень працівниками МВС та працівниками інших організацій, які виконують подібні МВС функції або реалізують подібні процеси.

На підставі зібраних та задокументованих відомостей, результатів узагальнення інформації та пропозицій, отриманих від внутрішніх і зовнішніх заінтересованих сторін, **робочою групою здійснено ідентифікація, аналіз, визначення рівнів корупційних ризиків та заходів впливу на корупційні ризики щодо процесів (підпроцесів) таких потенційно вразливих до корупції функцій** (протокол засідання робочої групи від 08 лютого 2024 року):

надання адміністративних послуг (сервісні послуги МВС):

видача посвідчення водія на право керування транспортними засобами;

прийняття теоретичного іспиту на право керування транспортними засобами;

прийняття практичного іспиту на право керування транспортними засобами;

функціонування черги на отримання послуг, що надаються сервісними центрами МВС; **управління майном**:

організація в установленому порядку матеріально-технічного та ресурсного забезпечення діяльності апарату МВС та територіальних

органів, закладів, установ і підприємств, що належать до сфери його управління, Національної гвардії, зокрема приміщеннями, полігонами, засобами зв'язку, транспортними засобами, озброєнням, спеціальними засобами, пально-мастильними матеріалами, обмундируванням, іншими видами матеріально-технічних ресурсів, необхідних для виконання покладених на них завдань (в частині, що стосується апарату МВС);

надання медичних послуг:

розробка, організація і здійснення комплексу профілактичних, лікувальних, оздоровчих та реабілітаційних заходів, спрямованих на охорону і зміцнення здоров'я осіб, які відповідно до законодавства мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС;

здійснення управління закладами охорони здоров'я, що належать до сфери управління МВС; **Під час оцінювання корупційних ризиків застосовувалися такі методи і способи:**

аналіз інформації, отриманої за результатами дослідження середовища МВС;

аналіз нормативно-правових та розпорядчих документів, що регулюють діяльність МВС;

проведення мозкового штурму, що полягає у відкритому збиранні й обговоренні позицій та ідей заінтересованих сторін – учасників мозкового штурму;

проведення індивідуального спілкування (інтерв'ю) із працівниками та зовнішніми заінтересованими сторонами МВС;

моделювання способів вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, визначення внутрішніх і зовнішніх заінтересованих сторін, які можуть брати участь у їх вчиненні.

Ідентифіковано 5 корупційних ризиків та розроблено 5 заходів впливу на ці корупційні ризики. Результати ідентифікації корупційних ризиків, а також заходи впливу на корупційні ризики внесено до реєстру ризиків (додаток 2 до Антикорупційної програми МВС на 2023-2025 роки) відповідно до наказу МВС від 29.02.2024 № 134.

Іншим превентивними заходами запобігання проявам корупції у системі МВС України є **впровадження механізмів заохочення викривачів та формування культури повідомлення про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень,**

інших порушень Закону України «Про запобігання корупції». Поточна робота в цьому напрямку здійснюється згідно із наказом МВС від 09.12.2021 № 921, яким затверджене відповідне Положення.

На офіційному сайті МВС України <https://mvs.gov.ua/> розташований спеціальний ресурс «Повідомити про корупцію», за допомогою якого викривачі корупції можуть у режимі онлайн повідомити уповноважений підрозділ МВС з питань запобігання та виявлення корупції про відомі їм факти проявів корупції в системі МВС.

Зміст

ВСТУП.....	3
ОСНОВНІ КОРУПЦІЙНІ РИЗИКИ В ОРГАНАХ ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ.....	5
ЗАПОБІГАННЯ ПРОЯВАМ КОРУПЦІЇ В ОРГАНАХ МВС УКРАЇНИ.....	9
КОРУПЦІЙНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ В ОРГАНАХ МВС	16
АНТИКОРУПЦІЙНЕ ЗАКОНОДАВСТВО. НОРМАТИВНІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНО-РОЗПОРЯДЧІ ДОКУМЕНТИ МВС З ПИТАНЬ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ.....	22
ЗАКОН УКРАЇНИ «Про запобігання корупції»	22
ЗАКОН УКРАЇНИ «Про Національне антикорупційне бюро України».....	195
НАКАЗ НАЦІОНАЛЬНОГО АГЕНТСТВА З ПИТАНЬ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ від 28.12.2021 № 830/21 «Про вдосконалення процесу управління корупційними ризиками» .	266
НАКАЗ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ від 09.04.2024 № 230 «Про затвердження Правил етичної та добросчесної поведінки працівників Міністерства внутрішніх справ України»	341
НАКАЗ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ від 28.08.2024 № 591 «Про організацію внутрішніх навчань з питань запобігання корупції в МВС»	349
НАКАЗ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ від 09.12.2021 № 921 «Про затвердження Положення про впровадження в Міністерстві внутрішніх справ України, Головному сервісному центрі МВС, закладах, установах і на підприємствах, що належать до сфери управління МВС, механізмів заохочення викривачів та формування культури повідомлення про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону України «Про запобігання корупції»	364
СУДОВА ПРАКТИКА.....	370

Укладачі:

Ануфрієв Микола Іванович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, генерал-полковник міліції у відставці, почесний ректор, Міжнародна Кадрова Академія;

Бандурка Олександр Маркович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, дійсний член (академік) Національної академії правових наук України, генерал-полковник міліції у відставці, перший віцепрезидент Національної академії правових наук України;

Бесчастний Віктор Миколайович — доктор юридичних наук, доктор наук з державного управління, професор, заслужений юрист України, керівник Секретаріату Конституційного Суду України;

Бортняк Валерій Анатолійович — кандидат юридичних наук, доцент, ректор, Таврійський національний університет імені В.І. Вернадського;

Вітвіцький Сергій Сергійович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, полковник поліції, ректор, Донецький державний університет внутрішніх справ;

Гудима Віталій Валерійович — кандидат юридичних наук, доцент, співробітник Служби безпеки України;

Дрозд Валентина Георгіївна — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, головний спеціаліст консультативно-контрольного відділу Департаменту забезпечення діяльності Голови Національної поліції України;

Дрозд Олексій Юрійович — доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, керівник Департаменту організації забезпечення діяльності, Бюро економічної безпеки України;

Журавльов Дмитро Володимирович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, заступник керівника Департаменту з питань громадянства, помилування, державних нагород – керівник управління з питань помилування, Офіс Президента України;

Іншин Микола Іванович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, дійсний член (академік) Національної академії правових наук України, завідувач кафедри трудового права та права соціального забезпечення, Київський національний університет імені Тараса Шевченка;

Козяр Роман Якович — кандидат юридичних наук, співробітник Служби безпеки України;

Копотун Ігор Миколайович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, головний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем запобігання кримінальним правопорушенням, Донецький державний університет внутрішніх справ;

Курилюк Юрій Богданович — доктор юридичних наук, професор, полковник, начальник управління адміністративної юрисдикції Департаменту охорони державного кордону Адміністрації Державної прикордонної служби України;

Мартин Орест Володимирович — директор, ТЗОВ «МОДЕЛЬ БУДІВНИЦТВА»;

Микитюк Микола Андрійович — доктор юридичних наук, професор, професор спеціальної кафедри №1 Інституту Управління державної охорони України, Київський національний університет імені Тараса Шевченка;

Могілевський Леонід Володимирович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, проректор, Харківський національний університет внутрішніх справ;

Назимко Єгор Сергійович — доктор юридичних наук, професор, перший проректор, Донецький державний університет внутрішніх справ;

Петков Валерій Петрович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, головний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем запобігання кримінальним правопорушенням, Донецький державний університет внутрішніх справ;

Петков Сергій Валерійович — доктор юридичних наук, професор, професор кафедри соціальної роботи у військах (силах), Військовий інститут Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Скриньковський Руслан Миколайович — кандидат економічних наук, професор, Львівський університет бізнесу та права;

Скупейко Андрій Васильович — майор поліції, старший інспектор з особливих доручень сектору організаційного забезпечення діяльності місць тимчасового тримання осіб Головного управління Національної поліції у Львівській області;

Соболь Євген Юрійович — доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, ректор, Центральнотериторіальний державний університет імені Володимира Винниченка;

Чубенко Антон Григорович — доктор юридичних наук, професор, заступник начальника, Полтавська обласна військова адміністрація;

Юнін Олександр Сергійович — доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, полковник поліції, проректор, Дніпровський державний університет внутрішніх справ;

Яромій Іван Васильович — кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративного права і процесу, фінансового та інформаційного права, Львівський університет бізнесу та права.

НАВЧАЛЬНО-ПРАКТИЧНЕ ВИДАННЯ

Ануфрієв М. І., Бандурка О. М., Бесчастний В. М., Бортняк В. А.,
Вітвіцький С. С., Гудима В. В., Дрозд В. Г., Дрозд О. Ю., Журавльов Д. В., Іншин М. І.,
Козяр Р. Я., Копотун І. М., Курилюк Ю. Б., Мартин О. В., Микитюк М. А.,
Могілевський Л. В., Назимко Є. С., Петков В. П., Петков С. В., Скриньковський Р. М.,
Скупейко А. В., Соболев Є. Ю., Чубенко А. Г., Юнін О. С., Яромій І. В.

КОРУПЦІЙНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ В ОРГАНАХ ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ:

- КОРУПЦІЙНІ РИЗИКИ В ОРГАНАХ МВС УКРАЇНИ
- КОРУПЦІЙНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ В ОРГАНАХ МВС УКРАЇНИ
- ЗАПОБІГАННЯ ПРОЯВАМ КОРУПЦІЇ В ОРГАНАХ МВС УКРАЇНИ
- АКТУАЛЬНА СУДОВА ПРАКТИКА

Оригінал-макет підготовлено
ТОВ Видавничий дім «Професіонал»

Підписано до друку 05.11.2024. Формат 60x84 1/16.
Друк цифровий. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Умовн. друк. арк. 27,5.

ТОВ «Видавничий дім «Професіонал»

Свідцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготівників
і розповсюджувачів видавничої продукції
серія ДК № 1533

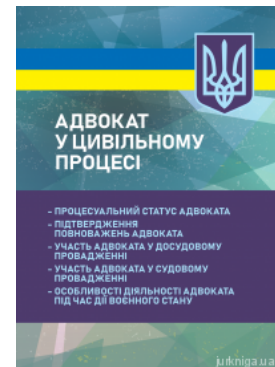
Книги, які можуть вас зацікавити

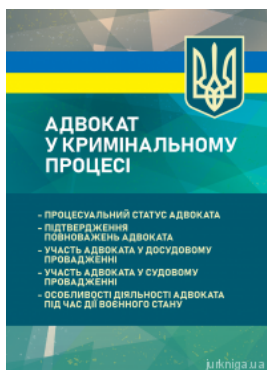
Науково-практичний коментар Кодексу законів про працю України

Кримінальні правопорушення в сфері інтелектуальної власності

Адвокат у цивільному процесі. Процесуальний статус адвоката, підтвердження повноважень адвоката, участь адвоката у досудовому провадженні, участь...

Адвокат у кримінальному процесі. Процесуальний статус адвоката, підтвердження повноважень адвоката, участь адвоката у досудовому провадженні,...

Перейти до галузі права
Кримінальне право та процес

[Перейти на сайт →](#)